

78β /

kp.: bicòcid, biclorur, ~~biclorur~~,
bicarbonat, bicàticat, bisulfat,
bisulfit, bistartrat, biürat

biaix m. Direcció obliqua en que està,
una cosa, és mou, és tallada, alguna cosa. El
biaix d'un mur. Hi havia un sofà posat
de biaix. Una peça de roba tallada
al biaix. || cosa tallada al biaix,
obliquament. Posar biaixos a un vestit
| pj. Haver-hi molt de biaix en
tre dues coses, haver-hi molt di-
ferència | Tenir els biaixos, or-
car economies, estalviar